

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci C-352/03 P: Pietro Del Vaglio proti Komisi Evropských společností⁽¹⁾*(Odvolání — Úředníci — Důchody — Změna země pobytu — Použitelný opravný koeficient — Odvolání z části zjevně nepřipustné a z části zjevně neopodstatněné)*

(2005/C 6/42)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-352/03 P, jejímž předmětem je odvolání na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podané dne 11. srpna 2003 Pietrem Del Vaglio, bývalým úředníkem Komise Evropských společností, bydlícím v Londýně (Spojené království), (advokáti: M. Famchon a B. Desrez), dalším účastníkem řízení je Komise Evropských společností (zmocněnec: J. Currall ve spolupráci s D. Waelbroeckem), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissochet a S. von Bahr (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Odvolání se zamítá.

2) Pietru Del Vaglio se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

1. října 2004

ve věci C-480/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Valonské vládě, Radě ministrů⁽¹⁾*(Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Směrnice 79/409/EHS — Ochrana volně žijících ptáků — Druhy vyhlášené a chované v zajetí)*

(2005/C 6/43)

(Jednací jazyk: francouzština a nizozemština)

Ve věci C-480/03, jejímž předmětem žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozsudkem Cour d'arbitrage (Belgie) ze dne 29. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 18. listopadu 2003, v řízení: Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde proti Valonské vládě, Radě ministrů, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, soudci, generální advokátka J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 1. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků musí být vykládána tak, že není použitelná na jedince vyhlášené a chované v zajetí, a za současného stavu práva Společenství je tudíž právní úprava této problematiky nadále v pravomoci členských států s výhradou článků 28 až 30 ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 7.2.2004.**Žaloba podaná dne 29. září 2004 Komisí Evropských společností proti Irsku****(Věc C-418/04)**

(2005/C 6/44)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společností byla předložena dne 29. září 2004 žaloba podaná proti Irsku Komisí Evropských společností zastoupenou Barrym Dohertym a Michelem van Beekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

druhou nejmenší síť SPA ze všech členských států před rozšířením, k němuž došlo dne 1. května 2004.

1. prohlásil, že Irsko tím, že

- a) od roku 1981 v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků⁽¹⁾ neoznačilo území nejvhodnější z hlediska počtu druhů a rozlohy pro druhy uvedené v příloze I směrnice 79/409/EHS, jakož i pro pravidelně se vyskytující stěhovavé druhy;
- b) od roku 1981 v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS nezavedlo nezbytný systém právní ochrany uvedených území;
- c) od roku 1981 nezajistilo použití ustanovení čl. 4 odst. 4 první věty na území vyžadující označení jako zvláště chráněné oblasti na základě směrnice 79/409/EHS;
- d) úplně a řádně neprovedlo a neuplatnilo podmínky druhé věty čl. 4 odst. 4 směrnice 79/409/EHS;
- e) ve vztahu k územím označeným na základě 79/409/EHS jako zvláště chráněné oblasti nepřijalo veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 2, 3 a 4 směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽²⁾, a ve vztahu k rekreačnímu využití všech míst spadajících pod čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/EHS nepřijalo opatření nezbytná k dosažení souladu s uvedenými ustanoveními uvedeného čl. 6 odst. 2;
- f) nepřijalo veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s ustanoveními článku 10 směrnice 79/409/EHS,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených článků zmíněných směrnic; a

2. uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Tato věc se týká toho, že Irsko nesplnilo určité povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice 79/409/EHS a směrnice 92/43/EHS. Komise konstatuje, že:

Irsko od roku 1981 v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků (dále jen „směrnice o ochraně ptáků“) neoznačilo území nejvhodnější z hlediska počtu druhů a rozlohy pro druhy uvedené v příloze I směrnice 79/409/EHS, jakož i pro pravidelně se vyskytující stěhovavé druhy. To má dva aspekty. Za prvé, došlo k opomenutí označení ve vztahu k určitým územím („neoznačení“). Za druhé nedošlo k úplnému označení jiných území („částečné označení“). Pokud jde o územní pokrytí, společný účinek neoznačení a částečného označení má za následek, že Irsko mělo

Irsko v rozporu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice o ochraně ptáků nezavedlo nezbytný systém právní ochrany území zvláště chráněných oblastí. Oblast působnosti odpovídajících irských právních předpisů se omezuje na to, co lze označit za preventivní opatření, tj. opatření zaměřená na hrozby vůči stanovištím volně žijících ptáků a na jejich rušení plynoucí z lidského zásahu. Stranou neodmyslitelných závad těchto preventivních opatření, Komise tvrdí, že rozsah potřebné právní ochrany požadované čl. 4 odst. 1 a 2 je širší a že zajištění přežití a rozmnožování ptačích druhů v rámci území zvláště chráněných oblastí může vyžadovat více než jen snahu odstranit negativní lidské zásahy.

Stávající irské právní předpisy týkající se ochrany stanovišť mimo označených území SPA postrádají specifické zaměření vyžadované směrnicí o ochraně ptáků, pokud jde o čl. 4 odst. 4 první větu. Zejména irské právní předpisy neukládají žádné specifické povinnosti ve vztahu k stanovištím volně žijících druhů ptáků, pro něž by byla prospěšná ochrana na území SPA nezahrnutých ve stávající síti SPA v Irsku.

Neexistují žádná zvláštní opatření k provedení druhé věty čl. 4 odst. 4, který stanoví, že členské státy „usilují o předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť“ mimo chráněné oblasti. Mnoho činností poškozujících stanoviště nepodléhá žádné smysluplné formě zákonné kontroly.

Směrnice 92/43/EHS („směrnice o ochraně stanovišť“) měla být prováděna od 10. června 1994. To znamená, že Irsko ji mělo provést a používat ustanovení čl. 6 odst. 2 a 4 na všechna území zvláště chráněných oblastí označená podle čl. 4 odst. 1 směrnice o ochraně ptáků nebo uznaných podle čl. 4 odst. 2 téže směrnice k tomuto dni nebo později.

Komise má za to, že Irsko neprovedlo ani nepoužilo čl. 6 odst. 2 směrnice o ochraně stanovišť.

Přijetí vnitrostátních prováděcích opatření k článku 10 směrnice o ochraně ptáků je nezbytné za účelem zajištění plné účinnosti dané směrnice. Nezohledněním závazku podporovat výzkum v příslušných právních předpisech Irsko neprovedlo článek 10.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.